

for er jeg tryk, fordi diskussionen foregår dér, hvor den bør være, nemlig blandt de folk, der normalt og til daglig beskæftiger sig med flygtningepolitik.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ministeren forklarede, hvorfor ministeren synes, det er vigtigt og hensigtsmæssigt, at lovforslaget bliver vedtaget inden for de næste 14 dage, og jeg har stor respekt for, at hvis man synes, et lovforslag er vigtigt, vil man også gerne have det vedtaget rimelig hurtigt.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren ikke vil være lige så hurtig og fremsætte et andet lovforslag, som kan vedtages senest den 15. december – et forslag, der simpelt hen går ud på at ophæve den regel, som blev vedtaget i januar 1995 af et flertal her i Folketinget, som ikke omfattede mit parti, og som gav mulighed for, at bosniske asylsøgere, som fik asyl i Danmark, fik livsvarig og permanent opholdstilladelse i Danmark, når de havde været her mere end 3 år.

Der sker jo i disse uger det, at snesevis og atter snesevis af dem passerer 3-års-grænsen, samtidig med at vi har en stor forhåbning om, at UNHCR i løbet af nogle få måneder vil udsende et signal, som siger: Nu er det sikkert at vende hjem. Det virker lidt grotesk, at man eksempelvis den 26. januar kan give nogle bosnere livsvarigt ophold og måske den 27. eller 28. januar siger: Nu er det sikkert at vende tilbage til Bosnien, men det kan vi ikke kræve. I kan blive her i Danmark resten af jeres liv.

Hvis ministeren vil fremsætte et sådant lovforslag, kan jeg tilsige konservativ støtte, også til en hurtig behandling inden den 15. december i år.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt advare imod, at man blander den almindelige flygtningelovgivning – altså den lovgivning, vi i forvejen har færdigbehandlet her i Folketinget – ind i dette lille lovforslag, der alene går ud på, at man ombytter det, vi kan kalde den åbne kvote, med en løbende og hen ad vejen fastsat kvote.

Jeg vil ikke komme med oplæg til at ændre den lovgivning, vi vedtog sidste år, og som har med dem, der allerede opholder sig i Danmark, at gøre. Den har ikke noget som helst med forslaget her at gøre, og derfor vil jeg godt sige til hr. Kim Behnke, at hvis jeg kan fjerne en fuld-

stændig ubegrundet mistanke om, at der skulle være en snedig og af ham ikke rigtig forstået sammenhæng mellem ikrafttrædelsesdatoen for dette lovforslag og de flygtninge, der i øvrigt opholder sig i Danmark, flytter jeg meget gerne ikrafttrædelsesdatoen til den 1. januar. Det er ikke afgørende for mig, men det er vigtigt, at Folketinget hurtigt tager stilling til, at vi kan agere på den måde, som er beskrevet i lovforslaget, og få en anden procedure i forbindelse med modtagelse af krigsflygtninge fra det tidligere Jugoslavien.

Hr. Søren Søndergaard spørger: Hvorfor kan vi dog ikke sige ligeud, at det har noget med EU at gøre? Jamen det står jo allerede i lovforslagets bemærkninger. Jeg gennemfører altid med glæde drøftelser med både Europaudvalget og Retsudvalget om de, om end meget små, skridt i den rigtige retning, det lykkes os at tage i EU-samarbejdet i form af byrdefordeling. Vi er langt fra fremme ved målet endnu, men nu er det lykkedes for Danmark og Tyskland og efter udvidelsen også specielt Sverige at være med til at presse en accept af princippet byrdefordeling i flygtningekatastrofesituationer igennem i EU-sammenhæng.

Men skal vi have det til at fungere, bliver vi også nødt til at arbejde med det redskab, der hedder kvoter, for ellers vil det ganske enkelt ikke være muligt i praksis. Hvis vi igen kommer i en situation som den, vi har været i med det tidligere Jugoslavien, vil det simpelt hen ikke være muligt i praksis at lave en fordeling, hvis der ikke er nogle kriterier, som også kan udmøntes i kvoter. Sådanne sammenhænge, og det er ikke noget, man behøver at opfordre mig til at sige åbent og ærligt. Det har jeg sagt snesevis af gange tidligere, og jeg har endda sagt det med fornøjelse, fordi vi mener – i hvert fald i den regering, jeg er medlem af – at det er rigtigt at forsøge at få et langt mere velordnet system i forbindelse med modtagelse af flygtninge i disse meget svære situationer, som en pludseligt opstået krig – i dette tilfælde endda i vores egen verdensdel – medfører. Så jeg tror dermed at have besvaret de spørgsmål, der er stillet her i dag. Vi vil meget gerne meget hurtigt svare på spørgsmål, der kan dukke op undervejs, eller som man allerede i dag gerne vil stille. Og jeg håber, at vi kan få en forholdsvis hurtig vedtagelse af lovforslaget, som jo ikke er særlig kompliceret.

Hermed sluttede forhandlingen.